

ความยุติธรรม

พี่น้องผู้ศรัทธาที่เคารพ

อัลเลาะห์ทรงบัญชาในพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานความว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (المائدة 8)

“ บรรดาศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าจงดำรงธรรมเพื่ออัลเลาะห์ เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าให้การบาดหมางคนหนึ่งมาเป็นเหตุทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงมีความยุติธรรมเถิด มันเป็นที่ใกล้นักกับความยำเกรง และจงยำเกรงอัลเลาะห์เถิด แท้จริงอัลเลาะห์ทรงตระหนักยิ่งต่อสิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติ ” (อัลมาอิดะห์ 8)

ความยุติธรรม เป็นหลักประกันความมั่นคงของสังคม สังคมใดที่ไร้ซึ่งความยุติธรรมแผ่กระจายไปทั่ว สังคมนั้นจะมีแต่ความปกติสุข ในทางตรงกันข้ามหากสังคมใดมีแต่ความไม่เป็นธรรม มีการกดขี่ข่มเหง เอารัดเอาเปรียบ ความถูกต้องตกอยู่เฉพาะกับคนมีอำนาจ คนมีเงิน ส่วนคนยากจน คนไร้ทางต่อสู้ กลายเป็นคนผิด สังคมเช่นนี้จะมีแต่ความวุ่นวายหาความสงบสุขไม่ได้อย่างแน่นอน

ความยุติธรรมแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ยุติธรรมกับตนเอง และยุติธรรมกับผู้อื่น ความยุติธรรมกับตนเองได้แก่ รักษาตนเองไม่ให้เกิดอยู่ในห้วงแห่งความชั่ว ทำตนให้พ้นจากการบาปทั้งปวง ดังนั้น เขาต้องไม่ทำเบาะความกับสิทธิของตัวเองด้วยการการทำความผิดหลักการศาสนา คนที่ผันตัวเองเข้าสู่วงจรแห่งการทำชั่วถือเป็นการทรยศต่อสิทธิของตนเอง เป็นการละเมิดคำสั่งของพระผู้อภิบาลของเขาเองด้วยการปฏิบัติสิ่งที่ศาสนาห้าม เขาจึงได้ชื่อว่าเป็นผู้ละเมิดต่อตนเอง อัลเลาะห์มิได้ละเมิดเขาเลยแม้แต่น้อย อัลเลาะห์ตรัสว่า

وما ربك بظلام للعبيد

“ และพระผู้อภิบาลของเจ้ามิได้ละเมิดใด ๆ ต่อบ่าว ”

ความยุติธรรมต่อผู้อื่น เป็นอีกประเภทหนึ่งที่สำคัญ ได้แก่การมอบสิทธิอันชอบธรรมแก่เจ้าของสิทธินั้นอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้ตัดสินคดีความ ต้องให้ความเป็นธรรมแก่คู่กรณี ผู้นำต้องให้ความยุติธรรมต่อผู้ตาม อัลเลาะห์ทรงกำหนดให้ความยุติธรรมของผู้นำเป็นสัญลักษณ์แห่งความสงบสุขของภพนี้ ท่านศาสดามุฮัมมัด ศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวความว่า

“ การยุติธรรมของผู้นำในวันหนึ่งประเสริฐกว่าการปฏิบัติศาสนกิจต่ออัลเลาะห์ถึงหกสิบปี ” และท่านศาสดามุฮัมมัด ศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวอีกว่า

ثلاثة لا ترد دعوتهم : الصائم حتى يفطر والإمام العادل ودعوة المظلوم يرفعها الله فوق الغمام ويفتح لها أبواب السماء ويقول الرب : وعزتي لأنصرنك ولوبعد حين ..

“ มีสามคนที่พรของพวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ คือ ผู้ถือศีลอดจนกว่าจะละศีลอด อิหม่าม (ผู้นำ) ที่เป็นธรรม และพรของคนถูกละเมิดสิทธิ โดยอัลเลาะห์จะยกพรของเขาให้พ้นเหนือเมฆ พระองค์จะเปิดประตูฟ้าให้พรของเขา และพระผู้อภิบาลจะตรัสว่า ขอสาบานด้วยความยิ่งใหญ่ของข้า ข้าจะให้ช่วยเหลือเจ้าแน่ ๆ แม้เวลาจะเนิ่นนานเท่าใดก็ตาม ”

พี่น้องผู้ศรัทธาที่รักทั้งหลาย

ผู้นำครอบครัวถือเป็นผู้รับผิดชอบความยุติธรรมภายในครอบครัว เขาต้องให้ความเสมอภาคต่อสมาชิกในครอบครัว ต้องไม่ให้มีการลำเอียงระหว่างลูกชายและลูกสาว คนโตและคนเล็ก ภรรยาคนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง แน่แน่นอนว่าหากเขาให้ความเป็นธรรมกับสมาชิกทุกคนในครอบครัว อัลเลาะห์จะให้เขาเกิดอยู่ภายใต้ร่มเงาบัลลังค์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในวันที่ไม่มียอมเฆาใด ๆ นอกจากร่มเงาของพระองค์ และหากเขาอยุติธรรม ละเมิดสิทธิของคนในครอบครัว ไม่แบ่งมรดกให้ลูกสาว แบ่งทรัพย์สินให้ลูกคนหนึ่งแต่อีกคนหนึ่งไม่ยอมให้ หรือไม่เป็นธรรมกับภรรยาคนหนึ่งคนใด เขาก็จะได้รับการทำโทษทั้งในภาคภพนี้และภพหน้า

ผู้นำแห่งประชาคม หากเขามีความยุติธรรมต่อคนในหมู่ประชาคมนั้น ผู้นำก็จะรู้สึกเป็นสุขสบายใจ และคนทั้งหลายในประชาคมนั้นก็มีความสุขไปด้วย แต่ถ้าผู้นำขาดความเป็นธรรม หัวใจเขาก็จะหวาดผวายุ่งตลอดเวลา ปวงประชาที่หาความสุขมิได้ และที่สำคัญผู้นำนั้นก็จะต้องได้รับการทรมานทั้งภาคภพนี้และภพอาคิเราะห์

พี่น้องทั้งหลาย นักวิชาการอิสลามเคยกล่าวเป็นข้อคิดไว้ว่า “ อำนาจจะคงอยู่ได้กับคนปฏิเสธ แต่จะไม่คงอยู่กับคนโกง ” หมายความว่า อำนาจจะอยู่ได้กับคนปฏิเสธ (กุฟร์) ที่มีความยุติธรรม แต่อำนาจจะรวมกันไม่ได้กับคนโกงและศรัทธา อัลเลาะห์ทรงยืนยันโดยพระคำของพระองค์ความว่า

وما كان ربك ليهلك القرى بظلم وأهلها مصلحون

และผู้อภิบาลของเจ้าย่อมไม่ทำลายตำบลหนึ่งเพราะการปฏิเสธ
โดยคนในตำบลนั้นเป็นคนดี

นักอธิบายอัลกุรอาน (มุฟซซึรีน) ได้ให้ความหมายโองการนี้ว่า “ แท้จริงอัลเลาะห์จะไม่ทรงทำลายคนในตำบลหนึ่งเพราะพวกเขาเป็นกาฟิร ตราบที่พวกเขายังมีความยุติธรรม ” คำว่า “ ซุลมี ” ในโองการดังกล่าวให้หมายความว่า “ กุฟร์ ”

พี่น้องผู้ศรัทธาที่เคารพ

จงให้ความยุติธรรมเถิด ทั้งคำพูดของพวกท่าน และการกระทำของพวกท่าน กับ
ทั้งพวกของท่านและศัตรูของพวกท่าน พวกท่านอย่าให้ความไม่ลงรอยกัน ความไม่ชอบหน้ากัน
ความไม่เหมือนกัน และความโกรธกัน ต้องเป็นเหตุให้เกิดความยุติธรรมต่อกันเลย เพราะการเช่น
นั้นอัลเลาะห์ทรงห้ามไว้แล้วในคำตรัสของพระองค์ตอนต้นนั้นคือ “ **และอย่าให้การบาดหมาง
คนหนึ่งมาเป็นเหตุทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรมเลย จงมีความยุติธรรมเถิด** ” แล้วท่านก็จะมีใจ
สงบ สบายก็เป็นสุขด้วย

